ЕВОЛЮЦИОННО РАЗВИТИЕТО НА ИДЕЯТА ЗА АУТИЗЪМ

ИЗГОТВИЛ: ДАРИНА СУРЧЕВА, ФАК НОМЕР: 2205012883, СПЕЦ.: ПЕДАГОГИКА НА ДЕЦА СЪС СПЕЦИАЛНИ ОБРАЗОВАТЕЛНИ ПОТРЕБНОСТИ ФОРМА: ДИСТАНЦИОННА, ДИСЦИПЛИНА- МЕТОДИКА НА ДЕЦА И УЧЕНИЦИ ОТ АУТИСТИЧЕН СПЕКТЪР НА РАЗВИТИЕ

1911

Eugen Bleuler
пръв използва думата – аутизъм

•Autos от гръцки означава „аз", „собствен". Като термин е въведен 1910г от Бюлер, за да опише състоянието на затваряне в себе си при шизофрениците.

1943

Д-р Лео Канер въвежда диагнозата аутизъм, като описва „ранния детски аутизъм" и отбелязва, че напомня детската шизофрения, но не включва халюцинации и се проявява преди 3 годишна възраст. Изброява 3 диагностични белега: изолираност от другите, трудности в развитието на речта и стремеж на постоянство във всекидневието.

1944

Hans Asperger
Ханс Аспергер наблюдава деца с нормална или висока интелигентност, но трудно общуващи, без емпатия, несръчни, ограничени интереси, еднопосочен говор. Нарича ги „малки професори", а състоянието- „аутистична психопатия". По-късно става популярно като „ синдром на Аспергер".

1964

Bernard Rimland
През 1964г. В своя книга Б. Римланд-американски психолог и баща на аутист категорично отрича психогенната теория за майката и твърди, че аутизмът има биологична основа. Той основава организацията DAN през 90-те години.

развива теорията, че аутизмът има биологична основа.

1967

Bruno Bettleheim
популяризира теория която е известна под името „майка-хладилник"

1971

Eric Schopler
д-р Ерик Шоплер – един от първите професионалисти, който въвежда родителите при терапията и обучението на деца с аутизъм. Това е структурирана методика, основана на убеждението, че околната среда трябва да се приспособи към детето с аутизъм, а не то към нея.

1972

A. Jean Ayres
американската физиотерапевтка Джийн Айрис се е заинтересувала от начина, по който сензорните процеси и моторното планиране влияят върху справянето във всекидневието и в хода на обучението.

1979

Lorna Wing
триадата на Wing
Въвежда термина разстройство от аутистичния спектър

три основни характеристики в описанието на децата с аутизъм: • Качествени нарушения на социалното взаимодействие, • Качествени нарушения на вербалната и невербалната комуникация и въображението; • Съществени ограничения в спектъра на дейности и интереси.

1985

Simon Baron-Cohen, Alan Leslie I Uta Frith развиват хипотезата, наречена „теория на ума" която инициира последващо изследване на аутизма. Теорията на ума се свързва със способността на детето да участва в символната игра и с потенциалните му умения да разбере своето поведение и поведението на другите.

1987

Ole Ivar Lovaas
публикува проучване, в което описва 19 деца от предучилищна възраст, с които провежда интензивна поведенческа терапия. В резултат 9 от тях постигат "нормално" функциониране в I клас.

1994

F. Tustin предлага тезата, че аутистичното състояние е защитен механизъм на детето срещу отделянето от родителя, в повечето случаи – майката

1995

Simon Baron-Cohen Барон-Коен предполага, че аутизмът е свързан с дефицит на „теория на ума".

2000

Определението на Американската психиатрична асоциация за аутизма е свързано с дефиниране на дефицитите, които съпътстват аутизма – увреждане на социалното взаимодействие, на комуникацията и наличието на ограничено , повтарящо се поведение, интереси и дейности

2005

Според Koudstaal, аутизмът е „сложно, променливо, биологично базирано, проникващо разстройство на развитието, което влияе както върху развитието, така и върху функционирането"

2007

Christine Philip обобщава, че децата от аутистичен спектър на развитие привличат вниманието на другите към чувствата си, които тя определя като „по-живи" от на всички останали; те възприемат света в глобален мащаб, защото възприятието е придружено от определени концептуални категории.

2008

При осигурена подкрепа и дезадаптивното поведение бъде овладяно до нивото, което оказва минимално влияние или няма никакво влияние, то тогава прекарано време в училищна среда ще се увеличи, което от своя страна ще подсили и участието в образователния процес (C. Yianni-Coudurier, C. Darrou, P. Lenoir, B. Verrecchia, B. Assouline, B. Ledesert , et al. , 2008).

2008

Jordan твърди, че обучението може в известен смисъл да се разглежда като ефективна терапия за ученици от аутистичния спектър на развитие (Jordan, 2008).

2009

Lynch в подкрепа разсъжденията, че не само присъствието, а и участието е значимо, припомня идеята, че включването в образователния процес не е просто физическо разположение в определено пространство (Lynch, 2009).

2013

индивидуален подход, който да се базира на индивидуалните потребности и образователни програми за ученици от аутистичен спектър образование (MacIntosh, 2013)

2015

Autism Society of America публикува становището си, че "не съществува позната единствена причина за аутизма, но е общоприето, че се причинява от абнормалности в мозъчната структура или функция.

Използвана литература:

- лекции;
- https://www.puls.bg/zdrav-um-c-31/sindromt-na-asperger-sindrom-na-malkiia-profesor-n-3216
- https://notjustpieces.wordpress.com/2011/02/27/history-of-autism-timeline/
- https://blogs.uoregon.edu/autismhistoryproject/people/hans-asperger/
- https://www.youtube.com/watch?v=Zx62-79XXno